

6831 T5 - **TAJNE**

Naczelne Dowództwo W. P.
(Sztab Generalny).

Poczta polowa Nr. 53. 16. marca 1920 r.

6831 T5
KW

ODDZIAŁ II.

Ew/6. Nr. 11458/11.

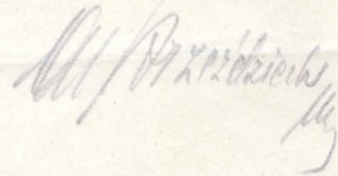
DO

ADJUTANTURY GENERALNEJ.

Przedkłada się odpis raportu Pełnomocnika Wojskowego i
Morskiego w Londynie z 28.z.m.Nr.325/tajne.

1 załącznik.

Za zgodność:

SZEF SZTABU GENERALNEGO W.P.:
R O Z W A D O W S K I m.p.
Generał-porucznik.

O t r z y m u j ą :

Adjutantura Generalna
M.S.Wojsk.Oddział II.
M.S.Zagr.

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

L. Dz. 683 T5, dnia 18/17 1920 r.
Załącznik. Wydział

INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Pełnomocnik Wojskowy i Morski
przy Poselstwie Polskiem
w Londynie.
38, Cadogan Square, S.W.

ODPIS.

Londyn, dnia 28-go Lutego 1921.

No.325/Tajne.

D O

Naczelnego Dowództwa W.P.

Oddział II

w Warszawie.

Sprawy
Wojskowe.

Dnia 22 Lutego Sir Laming Worthington - Evans wystąpił po raz pierwszy w charakterze Sekretarza Stanu dla Spraw Wojskowych na publicznym zebraniu, a mianowicie na posiedzeniu Werbunkowego Komitetu Zrzeszeń Terytorjalnych Miasta i Hrabstwa Londynu /City and County of London Territorial Associations Joint Recruiting Committee/ w Guildhall, gdzie wygłosił przemówienie, poświęcone Armji Terytorjalnej / załącznik No.1/. Doprowadzenie stanu osobowego Armji Terytorjalnej do przedwojennej normy stanowi jedno z głównych zadań władz wojskowych Angielskich, jak to zaznaczył Churchill ^{zmarły} w swym pożegnalnym przemówieniu z dnia 14 Lutego; ogólna niechęć do wstępowania do wojska, spowodowana niezawodnie przemęczeniem wojennym, jest przedmiotem poważnej dla nich troski. War Office rozwinęło przeto rozległą kampanję, nawołującą do zaciągu do Armji Terytorjalnej, kampanję, której powyższe przemówienie Worthington-Evans'a jest jednym z przejawów. *Leży wykład sekretarza Stanu Al. J. Wopla Evans wystąpił na publicznym zebraniu z mową głównym wytycznym której było*

Główne wytyczne tej umowy są następujące:

Armja Regularna wraz z Rezerwą i Milicją ma za zadanie utrzymanie 6 dywizji, które wystarczą dla zabezpieczenia Imperjum. Zupełne bezpieczeństwo osiągnięte będzie jednak dopiero wówczas, gdy utworzona będzie odpowiednia Armja Terytorjalna, licząca 14 dywizji, które zajmą swe miejsce poza 6-oma dywizjami Armji Regularnej.

O ile Armja Terytorjalna nie będzie utworzona, niezbędnem będzie zwiększenie szeregów Armji Regularnej, co odbije się bardzo ujemnie na ogólnym stanie finansowym i ekonomicznym kraju, ponieważ: 1/. utrzymanie jednego bataljonu Armji

Regularnej kosztuje 8 razy więcej, niż utrzymanie jednego bataljonu Armji Terytorjalnej; 2/. zaciąg ludzi do Armji Regularnej uniemożliwia im dalsze wykonywanie zajęć w dziedzinie handlu i przemysłu, albowiem służba wojskowa pochłania cały ich czas, podczas gdy nie jest to niezbędne przy wstąpieniu do Armji Terytorjalnej. Hrabstwo i Miasto Londyn winny dostarczać Armji Terytorjalnej przedwojenny kontyngens t.j. 1/7 jej liczebności, co odpowiada 2 dywizjom. Od ukonczenia wojny wstąpiła do armji Terytorjalnej 94,000 ludzi.

Sprawa
Nafty

W związku z tamt. depeszą telegraficzną No.7318/II z dnia 18 Lutego oraz w uzupełnienie tut. depeszy No.297 z dnia 22 Lutego w sprawie koncesji naftowych, które Anglja mogłaby uzyskać od Rosji na mocy mającego się zawrzeć traktatu handlowego, podaje się do wiadomości, że sprawa ta była poruszana w Izbie Gmin w dniu 21 Lutego, kiedy poseł John spytał Prezesa Ministrów, czy Rosyjska Najwyższa Rada Ekonomiczna postanowiła otworzyć tereny naftowe Groźny i Baku dla koncesji, czy Europejskie towarzystwa naftowe już zgłosiły się o koncesje w tych okręgach i czy Anglja byłaby w wyjątkowo sprzyjającej sytuacji dla dostarczania maszyn dla tych przedsiębiorstw, o ile traktat handlowy z Rosją będzie podpisany. W imieniu Premjera odpowiedział Bonar Law, jak następuje: " Co się tyczy pierwszej i drugiej części pytania, pojawiły się świeżo oświadczenia w prasie, że są ofiarowywane koncesje w tych okręgach i że pewne towarzystwa naftowe porozumiewały się w tym względzie z Rządem Sowietów. O ile jednak jest wiadomem, nie wynika z tych rokowań, które, o ile one dotyczą obszarów, w których kapitały Angielskie są zainteresowane, nie mogłyby być poparte przez Rząd Jego Królewskiej Mości.

Co się tyczy ostatniej części pytania, traktat handlowy z Rosją nie mógłby dać Zjednoczonemu Królestwu uprzywilejowanego stanowiska w tej sprawie."

Z powyższego oświadczenia wynika, że Anglja bynajmniej nie rokuje sobie wyjątkowych zysków naftowych z zawarcia traktatu z Sowietami; przeto informacje, jakoby interes naftowy stanowił główny motyw zawarcia układu handlowego z Rosją, nie są ścisłe.

Plebiscyt na Górnym Śląsku.

Konferencja
Londyńska.

Lloyd George, żądając, by głosowanie jak wychodźców tak i mieszkańców Śląskich odbyło się tego samego dnia, dowodził, że opiera swą tezę na raportach angielskiego agenta Parsival'a. Zaskoczony całkiem niespodziewanie tem wystąpieniem, Briand odrzekł, że Francuzi bazują się na raportach Generała Lerond, twierdzącego, że plebiscyt winien odbyć się w dwóch różnych terminach. Pozatem Delegacja Francuska broniła swej tezy, uzasadniając ją tem, że Francuzi są odpowiedzialni za utrzymanie porządku i bezpieczeństwa na Górnym Śląsku w dzień plebiscytu, a że nie będą mogli sprostać temu zadaniu wobec jednoczesnego przyjazdu dziesiątek tysięcy Niemców. Wówczas to Lloyd George wysunął projekt wysłania 4 bataljonów angielskich do dyspozycji Generała Lerond. Wobec tego chytrze obmyślonego lecz niezmiernie zgrabnego posunięcia Francuzi byli bezbronni, główny ich atut: odpowiedzialność za utrzymanie bezpieczeństwa na Śląsku samo przez się teraz upadł; widząc zaś, że Włosi zajmują w tej sprawie stanowisko neutralnego zdezinteresowania się, po dwu-godzinnej walce z Lloyd Goerge'em, zmuszeni zostali ustąpić tem bardziej, że Premier Angielski dał niedwuznacznie do zrozumienia, że uzależnia stanowisko Francji w sprawie Śląskiej od stanowiska Anglji w sprawie odszkodowań niemieckich. Dnia 25 Lutego hr. Sobański w imieniu Rządu Polskiego złożył na ręce przewodniczącego Konferencji Londyńskiej /Lloyd Garge'a/ protest przeciwko decyzji o jednoterminowem głosowaniu na Śląsku /~~na Śląsku~~/.

Cała ta sprawa raz jeszcze wskazuje, że polityka angielska jest nam bezwarunkowo wroga i że Anglja, gdzie tylko będzie mogła, wszę-

N. /
dzie i zawsze szkodzić nam będzie. Ze chociaż wspomnę raport Generała Haking'a do Ligi Narodów z dnia 25 Stycznia w sprawie mandatu wojkowego w Gdańsku, w którym Haking występuje przeciwko powierzeniu tego mandatu Polsce. Otóż, jak sam Haking przyznał się ks. Sapieże, zajął on wrogie nam stanowisko w tej sprawie, z rozkazu Rządu Angielskiego. Co się tyczy Lloyd George'a osobiście, narzucenie Konferencji przemocą i szantażem decyzji o jednoterminowym głosowaniu na Śląsku jest pogwałceniem postanowienia Rady Ambasadorów z dnia 27-go Grudnia, które przecież Rząd Angielski obowiązywać winno, oraz złamanie własnego słowa, danego parę dni przedtem za ledwie ks. Sapieże.

Zresztą nie poraz pierwszy przekonywujemy się, że łamanie danego słowa stało się regułą obowiązującą w polityce angielskiej.

Uznanie Litwy.

Tutejsza Delegacja Litewska zwróciła się do Konferencji z żądaniem uznania Rządu Litewskiego, jako Rządu de jure, Konferencja sprawę tę pod obrady wzięła, odmówiła i przekazała ją Lidze Narodów do rozpatrzenia. Należy mieć jednak na uwadze, że po uznaniu Estonji i Łotwy jest wykluczonem, żeby Litwa miała nie być również uznana de jure, chociażby sprawa Wilenska nie była jeszcze rozstrzygnięta. Uznanie de jure Litwy nastąpi niezawodnie i to w najbliższej przyszłości. Z punktu widzenia polskiego, jest to oczywiście w wysokim stopniu niepożądane, albowiem utrudni to możliwość dokonania federacji Polsko-Litewskiej.

Rosja Sowie-
tów a
Konferencja.

Dnia 17 Lutego w Izbie Gmin poseł Kenworthy spytał Prezesa Ministrów, czy Rząd Rosyjski był lub będzie zaproszony do wysłania przedstawicieli do Londynu, wraz z delegatami Rządów Konstantynopola i Angory na nadchodzącą konferencję w sprawach Turckiej i Blizkiego Wschodu. Lloyd George odrzekł: "Rząd Rosyjski był zaproszony latem na konferencję do Londynu ze sprzymierzeńcami celem ułożenia wszystkich otwartych spraw, interesujących Rosję, a dotyczących pokoju świata; lecz ponieważ przyjęcie tej propozycji wówczas pociągało za sobą wstrzymanie przezeń zwyciężkiej kariery /career/ armji, zajętej inwazją Polski, Rząd Rosyjski nierostropnie

odmówił to zaproszenie. Nie mamy zamiaru ponawiać tego zaproszenia na nadchodzącą Konferencję."

Traktat Sewrski i Sprawa Blizkiego Wschodu.

Choć bezpośrednio zainteresowanymi stronami w tej sprawie są Grecja i Turcja, lecz, właściwie mówiąc, całe zagadnienie Blizkiego Wschodu sprowadza się do rywalizacji dwóch ścierających się z sobą sprzecznych interesów: angielskiego i francuskiego. Obie potęgi: Anglja i Francja dążą do tego samego celu: opanowania Konstantynopola, jako klucza Blizkiego Wschodu; przyczem Anglja dla osiągnięcia tego celu poskuguje się Grecją, a Francja Turcją. Teza Angielska wyraża się w tem, że Anglja pragnie z Grecji utworzyć Wschodnią Portugalję, przez Grecję i za jej pośrednictwem i współudziałem, poskugując się nią, jako powolnem narzędziem, opanować Konstantynopol i Azję Mniejszą; zarazem osłabić i pomniejszyć element narodowy turecki, który z jednej strony zaprzyjaźniony z Sowietami z drugiej spokrewniony z milionami hindusów mahometan, zawsze stanowić może potężne nacjonalistyczne i religijne ognisko, pełne niebezpieczeństw dla Imperjum Brytyjskiego, Anglja przeto twardo obstaje za Traktatem Sewrskim, który stworzył Wielką Grecję, a Turcję znacznie pomniejszył i który pozatem ustalił t.z. strefę Cieśnin pod kontrolą Specjalnej Komisji z siedzibą w Konstantynopolu, ^{w której} Anglja, jako pierwsza morska potęga, odgrywa główną rolę.

Teza francuska wyraża się w tem, że Francja pragnie przede wszystkim mieć rozwiązane ręce na Blizkim Wschodzie, by zapewnić sobie zupełną swobodę działania wobec Niemiec. Przeto życzeniem Francji jest, by jaknajprędzej nastał tam stan pokoju, uwalniający Skarb i Armję Francuską od ciężarów, które na nie nakłada utrzymanie Syrii i Cylicji przy jednoczesnej wojnie z Nacjonalistami Tureckimi. Poza niechęcią żywioną obecnie do Grecji Konstantego, Francja nie wierzy, by Grecja była wogóle w stanie zaprowadzić na Blizkim Wschodzie ten pożądaný stan pokoju. Jedyną realną i żywotną siłę stanowi tam nacjonalistyczny element turecki, reprezentowany przez Rząd Mustafy Kemala Paszy w Angorze. Dnia 22 Lutego Generał Gouraud, krytykując poprzednie przemówienie 1-go zastępcy

Szefa Sztabu Generalnego Greckiego Pułkownika Saryiannis'a, powiedział, że siły Rządu Angory są o wiele potężniejsze na innych frontach, niż na Greckim, gdzie wojska Tureckie są na ogół zdemoralizowane długą kampanją. Naliczył on aż 2000 naboju armatnich, wystrzelonych w ciągu jednego dnia przez tureckich artylerzystów na francuskie pozycje, i nie wydaje się, jakoby u Turków miał wkrótce nastąpić niedostatek amunicji. Armję Mustafy Kemala bynajmniej nie traktuje on, jako godną lekceważenia. A zatem, ponieważ Rząd Angory stanowi jedyną realną siłę, Francja, pragnąca przede wszystkim pokoju na Bliskim Wschodzie, uważa, że należy z tym Rządem dojść do porozumienia i przy jego współudziale wytworzyć tam stan pokojowy, który oczywiście będzie pokojem tureckim, w przeciwstawieniu do pokoju greckiego, propagowanego przez Anglję. Stąd konieczność rewizji Traktatu Sewrskiego na korzyść Turcji. Tak przedstawia się teza Francuska na zewnątrz. W rzeczywistości jednak jest nieco odmienna. Francuzi zdają sobie dokładnie sprawę, że siła zbrojna Kemala Paszy jest znikoma; że Grecy, posiadający w Anatolji aż 8 dywizji, wcale nieźłych, są o wiele silniejsi od Turków i że, gdyby chcieli, mogliby z łatwością wywrócić Rząd Angory. Tak się przedstawia strona wojskowa. Politycznie zaś Francja nie dowierza Rządowi Kemala, który składa się z Młodoturków, wczorajszych sprzymierzeńców Niemiec, dzisiaj kokietujących Moskwę i przez nią utrzymujących kontakt z Niemcami. Gdy Rząd Angory przeniesie się do Konstantynopola, co oczekiwać należy w blizkiej przyszłości, będzie to oznaczało powrót do władzy Envera Paszy i jego kliki filo-niemieckiej. Tak więc Francja, choć nazewnętrz występuje w roli szermierza sprawy tureckiej, w gruncie rzeczy jednak trzyma się na baczności, przygotowana na wszelką ewentualność.

Włoczy się w dążeniu rewizji Traktatu Sewrskiego jeszcze bardziej radykalne od Francji: ich motywem kierowniczym jest obawa, że Wielka Grecja stać się może niebezpiecznym rywalem na Bliskim Wschodzie.

Teza Grecka została wykuszczona przez Premiera Kalogeropoulo-

sa, który oczywiście obstawał za integralnem utrzymaniem Traktatu Sewrskiego, dowodząc, że Grecja zawsze była wierna Entencie, że skutecznie wypełniła włożone na nią przez wielkie Mocarstwa zadanie pacyfikacji okręgu Smyrny i że gotowa jest podjąć się tegoż w stosunku do całej Anatolji i wywrócić Rząd Angory; że sprawa narodowościowa wschodniej Turcji i Smyrny została już gruntownie i wszechstronnie zbadana przez Konferencję Pokojową, na której Venizelos reprezentował Grecję, a wyniki tych badań zawarte w postanowieniach Traktatu Sewrskiego, wreszcie przytoczył statystyczne dane, zebrane w latach 1912, 1917 i ostatnio ze źródeł Greckich i Tureckich, wskazujące, że prowincje te są zamieszkałe w większości przez ludność narodowości Greckiej.

Teza Turecka została przedstawiona przez głównego delegata Rządu Angory Bekir Sami Beya. Sam fakt, że w imieniu Turcji ^{premier} nie Wielki Wezyr lecz przedstawiciel "zbuntowanego bandyty" Kemala dowodzi nie tylko, że między obiema frakcjami Tureckimi nastąpiła zupełna jednolitość polityczna, lecz również, że Konstantynopol całkowicie kapitulował przed Angorą, która stanowi dzisiaj jedyną realną siłę. Podczas bowiem gdy Konstantynopol jest Rządem bez społeczeństwa, Angora jest dzisiaj rzeczywistym i jedynym wyrazicielem narodu Tureckiego.

Ządania Tureckie dzielą się na:

- 1/. Terytorjalne i polityczne i
- 2/. Finansowe i ekonomiczne.

Roszczenia terytorjalne i polityczne są następujące:

- 1/. W Europie granice z roku 1913.
- 2/. W Azji Mniejszej granica, wykreślona w porozumieniu z zainteresowanymi stronami, rozdzielająca terytorjum tureckie

od terytorjum, zamieszkałego przez Arabską większość
/ mniej więcej obecna północna granica Cylicji i Syrii/.

Na wschodzie przedwojenna granica między Turcją i Persją
oraz granica między Turcją i Armenją, stosownie do ostat-
niego Traktatu między Rządem Angory a Rządem Erywańskim.

/Turcy żądają zatem zatrzymania Karsu, który był im
przyznany na mocy Traktatu w Brześciu Litewskim/.

3/. Ewakuacja przez Grecję, Smyrny która powraca pod
zupełną władzę suwerenną Turcji.

- 4) Swoboda żeglugi w Cieśninach dla wszystkich narodowości oraz demilitaryzacja Cieśnin lecz bez uszczerbku dla suwerennych praw Turcji i strategicznego bezpieczeństwa Konstantynopola.
- 5) Międzynarodowa komisja dla Cieśnin, w której Turcja jest reprezentowana.
- 6) Zobopólne zabezpieczenie praw mniejszości.
- 7) Uszanowanie suwerenności Turcji w sprawach sądowych czyli abrogacja Kapitulacji, na mocy których cudzoziemskim mieszkańcom Turcji przysługiwało prawo być sądzonymi przez ich własne narodowe sądy w sprawach karnych i cywilnych. Powołanie komisji, złożonej z Tureckich i cudzoziemskich prawników, której zadaniem byłoby opracowanie nowego systemu prawnego, opartego na nowoczesnych zasadach przy pełnem uszanowaniu suwerennych praw Turcji.
- 8) Utrzymanie przez Turcję siły zbrojnej wojskowej i morskiej, niezbędnej dla zapewnienia wewnętrznego porządku, bezpieczeństwa granic i wybrzeży.
- 9) Reorganizacja żandarmerji dla całej Turcji przy pomocy cudzoziemskich oficerów.
- 10) Wycofanie obcych wojsk z Konstantynopola z chwilą ratyfikacji Traktatu.

Roszczenia finansowe i ekonomiczne wyrażają się w tem, że Turcja żąda zupełnej finansowej i ekonomicznej niezawisłości. W sprawie odszkodowań i ewaluacji szkód wojennych, Turcja zgadza się na wyznaczenie międzynarodowej komisji lecz pod warunkiem, by Turcy, zamieszkali w prowincjach odebranych, ponieśli uczestniczyli proporcjonalnie w odbudowie i w rozłożeniu Państwowego Długu Tureckiego.

Pozatem Delegacja Turecka wystąpiła z bogatym materiałem statystycznym, dowodzącym, że ze względów etnograficznych i ekonomicznych Smyrna i Wschodnia Tracja winny powrócić do Turcji. Smyrna jest niezbędna dla ekonomicznego rozwoju Anatolji, która nie zazna pokoju, dopóki Smyrna będzie w obcych rękach. Miasta nadbrzeżne

Azji Mniejszej są zamieszkałe przez Greckich kupców, stanowiących element napływowy, podczas gdy ludność "Hinterland'u" jest rdzen-
nie Turecka.

Decyzja Głównych Mocarstw.

Dnia 25 Lutego Konferencja postanowiła co następuje:

Ze względu na różnicę zdań, powstałą w sprawie ludności wschodniej Tracji i Smyrny w rejonach, przyznanych Grecji na mocy Traktatu Sevreskiego, Wielkie Mocarstwa gotowe są przekazać sprawę tę Międzynarodowej Komisji, przez nie mianowanej, której zadaniem będzie natychmiastowe rozpatrzenie na miejscu statystycznych danych zarówno przedwojennych jak i powojennych, na następujących, zaakceptowanych przez obie strony t.j. Turcję i Grecję, warunkach:

- a.- Ze zgodzą się one na wyniki takiego arbitrage'u;
- b.- Ze pozostałe klauzule Traktatu Sevreskiego pozostaną niezmienione i będą bjalnie przyjęte przez Turcję i Grecję.

Pozatem następujące dodatkowe warunki zostały do tej propozycji dołączone:

- 1) Ze nastąpi natychmiastowe zawieszenie broni między układającymi się stronami;
- 2) Ze nastąpi między nimi wymiana jeńców na warunkach, obopólnie ułożonych.
- 3) Ze udzielone będą gwarancje, zabezpieczające prawa mniejszości narodowych na terytorjach Greckiem i Tureckiem w międzyczasie aż do zawarcia ostatecznego pokoju.

Przewodniczący Konferencji Lloyd George wyjaśnił, że wymiana jeńców, o której mowa w Par.II , dotyczy nie tylko Turcji i Grecji, lecz również Turcji i Państw Sprzymierzonych; oraz że niektóre klauzule Traktatu Sevreskiego, które uległy zmianie na skutek biegu wypadków, jak te, dotyczące Armenji i Kurdystanu, mają być rozpatrzone przez obecną Konferencję.

INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Obie Delegacje zarówno Turecka jak i Grecka oświadczyły, że nie mogą odpowiedzieć na tę propozycję bez zareferowania odnośnym Rządom. Wielkie Mocarstwa udzieliły więc im niezbędnej dla tego kilkodniowej zwłoki.

Tak więc Konferencja Londyńska bynajmniej sprawy Blizkiego Wschodu i związanego z nią Traktatu Sevreskiego nie rozstrzygnęła. Albowiem, gdy w najlepszym razie zarówno Grecja jak i Turcja zgodzą się na zaproponowany w tych warunkach arbitraż, cała ta sprawa będzie li tylko odłożona do późniejszego rozstrzygnięcia. Niemniej jednak już dzisiaj stanowczo twierdzić można, że na Konferencji Londyńskiej Grecja poniosła klęskę, albowiem przyznanie rewizji sprawy Wschodniej Tracji i Smyrny jest, właściwie mówiąc, przesądzeniem rozstrzygnięcia tej sprawy na korzyść Turcji. Zresztą, jak słyhać w sferach, zbliżonych do Konferencji, Delegacja Grecka zrobiła jaknajgorsze wrażenie; coraz jaśniejszym staje się fakt że w Grecji poza Venizelos'em nie było nic: ani świadomego społeczeństwa, ani światłych oświeconych Mężów Stanu. Grecy zaś, usuwając Venizelos'a, sami włożyli broń do ręki swoim przeciwnikom i antagonistom: Francuzom i Włochom. Z drugiej strony Delegacja Turecka swoim rzeczowem, uzasadnionem i ogólnie umiarkowanym przedłożeniem tezy Tureckiej wywarła nader dodatnie wrażenie. Jest ona niezawodnie wyrazicielem budzącego się na nowo Nacjonalizmu Tureckiego, który zwłaszcza w żądaniu abrogacji Kapitulacji przejawia swą siłę żywotną.

Łatwość, z jaką Anglicy zgodzili się na uwarunkowaną rewizję Traktatu Sevreskiego, budzi wśród Francuzów podejrzenie, czy Anglja nie będzie również miękko i niezdecydowanie obstawać przy integralnym wykonaniu Traktatu Versalskiego i postanowień Paryskich, które wchodzi pod obrady na rozpoczynającej się z dniem jutrzejszym drugiej części Konferencji Londyńskiej, poświęconej sprawie odszkodowań Niemieckich.

Bataljony Angielskie, które mają wyruszyć na Śląsk Górną.

Regt. Middlesex	315	ludzi
Regt. West Kent Regt.....	450	"
Regt.	570	"
Regt. Watch.....	370	"
	<u>1705</u>	

Liczba ta może się nieco zmienić ze względu na urlopy.

Przewidziana Rezerwa na 30 dni.

~~Przyjazd~~

Przyjazd.

Od 3 do 12 Marca.

Od 5 do 14 Marca.

1 Załącznik

(-) Kłoczowski

Kontr Admiral W.P.

za zgodność:

[Signature]

Rotmistrz